

Ծանուցման ասոր 2
Առաջին երեսը 5

ՀԱՆՐԱՊԵՏ ԱԶԳԱՅԻՆ

Gérant responsable
A. SAKAÏAN

ԾԱՂԻԿ շաբաթը երկու անգամ կը հրատարակուի Զորեք շաբ-
թի եւ շաբաթ օրերն :
Տարեկան բաժանորդագրութեան գինն է 100 շուրուշ արծ աթ,
— Վեցամսեայն 50. — Գաւառաց համար 145 շրշ : Վեցամսեայ 60

Որ եւ է նամակ կամ գրութիւն պէտք է ուղղել
Առ Արտօնատէր եւ Տնօրէն Անտօն Սաքաեան ,
Կ. Պօլիս , Պապը Ալի ճառատէսի Թիւ 20.
Խմբագրութեան յանձնուած գրութիւնք ետ չեն տրուիր :

ԹԻԻ 25 ա. ՏԱՐԻ

ԴԻՆ 40 ՓԱՐԱ

1887 ՄԱՐՏ 18 ԶՈՐԵՔԵԱՐԹԻՐ

ԱԶԳԱՅԻՆ

Ամենապատիւ Ս. Պատրիարք
Հայրը իւր հրաժարականը Բարձ-
րագոյն Դրան մատուցեր է :

Քաղաքական ժողովը երկու
շաբթի օրը ի նիստ գումարեցաւ
ատենապետութեամբ վսեմ Նուր-
եան էֆէնտիի : Ներկայ էր նաեւ
Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրը : Ժո-
ղովը՝ ժամանակէ մը ի վեր դիզ-
ուած և օրակարգին մէջ պատուած
խնդիրներով զբաղեցաւ :

ՄԱԹԷՄ

Ճումաա երթեսի կիւնիւ միւ-
թեփեփա Մըսըրը զատէ Պետրոս
վէ Պօղոս պէլլերին հէմշիրէի
միւհիէրէմէլէրի ՍՕՖի տուտու :
Պէօլլը տէրէտէրի խանէլէրինաէ
երթիհալը տարը պաղա իլլէմիշ
տիր :

Միւթեփեփիյէ սահիպէի ֆազլ
ու համիյէթ պիր դատըն օլուպ ,
բէք շօգ խայրաթլարը վէ մէք-
թեպլէրի զիբըն ճէմիլնի էպէ-
տի գըլմըշ տըրլար :

Միւթեփեփիյէ Սօֆի տուտու-
նուն ճէնաղէսի՝ ճումաա երթեսի
կիւնիւ Պէօլլը Տէրէտէն Պէյօղ-
լունտա Էրմէնի Գաթօլիք Ս. Եր-
րօրդութիւն քիլիսէսինէ էնտի-
րիլէրէք , բազար կիւնիւ օրատա
Հոգեհանգիստ տուվալարը օ-
գունտուգտան սօնրա , սաաթ
Հատէ ճէնաղէ՝ 4 աթլը էօլիւ ա-
րապաւընա վաղ իտիլէրէք ալայ
իլէ վէ Բաթրիգ գալմաղամը
Արսլանեան ֆազլիլէթլու կարա-
պետ եպիսկոպոս հաղրէթլէրինին
թահթը ըիյասէթլինտէ օլտուղու
հալտէ քիլիսէի մէղըրլարտէն Ա-
թուանիստ Ս. Աստուածածին
քիլիսէսինէ նաղլ օլունմուշ տըր :

Իշպու ճէնաղէ ալայընտա էօն-
տէն Անարատ Յղութիւն մէթթէ-
պինին գըղ շալիլրտանը եիւրիւ-
մէքտէ օլուպ , պունլարտան իւշ
նէֆէրի՝ քէնտի միւթեփեփիյէ

էլլիքտարլարընա հիւրմէթէն իւշ
ատէտ կըլանիա կէօթիւրմէքտէ
օլտուղլարը կիպի , պիր խայլի
գօմիսիօն գալմալարը տալի ա-
լայըն ետնընտան եիւրիւմէքտէ
վէ միւթէատիտ ըէհապիյնտէն
մաատա Էրմէնի վէ Էրմէնի Գա-
թօլիք միւթէպէրանը վէ էճա-
նիպտէն պիր խայլը զէվաթը միւ-
թէպէրէ հաղըր պոլլունմաղտա
իտի :

Ճէնաղէ՝ Ս. Աստուածածին քի-
լիսէսինէ վիւրուտինտէ Արսլան-
եան ֆազլիլէթլու կարապետ ե-
պիսկոպոս հաղրէթլէրի Գուտ-
տալը Շէրիֆ Թագտիս իթմիշ վէ
պու ալինին խիթմալընտա եինէ
Հոգեհանգիստ տուվալարը օգուն-
տուգտան սօնրա Ռօզօսեան ֆա-
զլիլէթլու Յովսէփ վարդապետ
Թիւրքճէ պիր մէրսիյէ (գամա-
նական) օգունմուշ վէ միւթէփիյէ
Սօֆի տուտունուն խաաալ վէ ֆէ-
զալը մէմտուհէսինի զիբը ու
թատաաա իլլէմիշ տիր :

Իշպու բուհանի զիյնէթլէրտէն
սօնրա ճէնաղէ՝ աղչամ իւս-

թիւ քիւսէի մէջքիւր մահդէ-
նինտէ Մըսրըրըղատէլէր խանէ-
տանընա մախսուս օլան մահալէ
էնտիրիլիպ վազ ու տէֆն իտիլ-
միշ տիր :

ԱՂԶԿԱՆՑ ՀԻՄԱԿՈՒԱՆ ՏՐՈՒԱԾ ԴԱՏՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆԸ

1. Կանանց տրուած դատարա-
կութիւնը տնկատար, կեղծ և անգ-
ղաշ է:—2. Անոնց անձին ու բարո-
յականին վնասակար է:—3. Տնական
դատարարակութիւնը ու գորոցական
դատարարակութիւնը:

Հիմակաւան կանանց տրուած
դատարարակութիւնը՝ կեղծ, ա-
նգղաշ, արտաքին գէշ վարուած
ու անարատ բարոյականութեան
սկզբան կործանիչ է: Թող եր-
կիւղած մտքերը որոնք այս գեղ-
ծութեանը յաւիտեանականացնելու
յօժարեալ են, մեր այս նիւթի
վրայ խորհելու եղանակը պար-
տաւեն, ատի հոգ չէ մեզ, մենք
մտքերնիս դրած ենք, խաւարի
մէջ չխողուլ այն բաները՝ որք
կանանց գայութեան վրայ կը գոր-
ծեն, ու ասոր համար այն ճշ-
մարտութենէ չպիտի խուսափինք
որ լաւ ու օգտակար պիտի ե-
րեւնայ մեզ:

Այս, կանանց արդի ընդունած
դատարարակութիւնը կեղծ է,
վասն զի անընդհատ բնութեան
հետ հակառակութեան մէջ է,
ու բնական աճում է զրկուած
ու ժամանակէ առաջ ծերացած
էակներ յառաջ կածէ: Նորա
հասութեան բնական եղող զու-
արթութեանը՝ չեմ գիտեր որ
պատշաճութեան օրինօք ճշշելով
սրտին զարնելուն ու մտաց ծա-
գելուն արդեւք կըլլայ: Կարծես
թէ երիտասարդ աղջիկ մը պա-
տեանի մէջ փակուած որդի մը կը
նմանի: Որն որ ոչ օգիւն ոչ շարժ-

ման կարօտ է: Այս երիտասարդ-
էակը՝ որուն սիրտը արագու-
թեամբ կը զարնէ, որուն սիրտը
քողցը յոյզից մէջ երջանկութեամբ
կրնայ բացուիլ, անվշտութեան
ծանր վերարկուով կը գոցեն, իր
քայլերը կը չղթայեն, չեն թո-
ղուր որ իր միտքը չրթունքնե-
րէն դուրս ցայտէ, աղայութիւնը
անցունէ չանցունէ կեղծաւորու-
թիւն կուսուցանեն իրեն: Կուզեն
որ մէկ քանի խօսքերու մէջ աչ-
ուքներ խոնարհեցնէ ուրիշին
խօսածները հասկնալէ զգուշա-
նայ, չի կարմրի երբոր անվայել
բառ մը լսելու ըլլայ, երկիւղ մը
յայտնէ երբոր չղգար, անմեղ
բառի մը համար խորշի, վեր-
ջտպէս պաճուեցաւ խօշնոտու-
թիւն մը ցուցնէ:

Հիմակաւան դատարարակու-
թեան կերպով՝ աղջիկ մը մինչեւ
անգամ ոէր բառին նշանակու-
թիւնը պէտք չէ որ գիտնայ, իսկ
ասոր հակառակ պարտաւոր է
չլահ: Բառին նշանակութիւնը
ճանչել, իրեն համար խիստ ան-
վայել բան համարուած է, ա-
յուր որ ու անկեղծ՝ բաց իրմէ
պակաս ընչից տէր երիտասարդի
մը հետ ամուսնանալ մտածելը,
սակայն իրեն ներուած է քաղց-
րութեամբ ժողելու: միլիօնաւ-
րի մը հետ զինքն ամուսնացնելու
համար իրեն առաջարկութիւն
մը եղած առան:

Կնկան դատարարակութիւնը
անգղաշ է: Այս օրուան օրս աղ-
ջիկ մը տեղակ մը խաղալիք է,
«պէտք» է: Իրեն գիտցածն ու
սովորածը ուրիշ բան չէ բայց ե-
թէ մետաքմէ ու թաւիչէ զգեստ-
ներ հագնիլ ու սրահի մը մէջ
հիւրերու առաջը կոտրուելի,
հովահարը ճարտարութեամբ ե-
րերցնել, անանկ կոտրուութեամբ
բեր արտասանել որոնց մէջ ո՛չ
չեղծ կայ և ոչ խելացութիւն:
Բնաւ մտածող չլի որ աղջիկ մը

օրին մէկը կին պիտի ըլլայ, զաւ-
կի տէր պիտի ըլլայ, մայրերը
այս բանը բնաւ հոգ չեն ըներ,
խելքերնին ու մտքերնին ոչ թէ
առաքինութեամբ ու պարկեշտ
կրթութեամբ հաւնեցնել տալ է
իրենց աղջիկը, այլ զարդարանք-
ներով ու կոտրուելներով, մէկ
խօսքով իրենց զաւակը այլ գրու-
նելու համար կը կրթեն, ո՛չ թէ
ամուսնութեան մէջ երջանիկ ը-
նելու: Երկու աղջկան մէկտեղ
դուրս ելլելուն մէջ վառանգ կը
տեսնեն և սակայն կը խողուն որ
աղջիկինն ապակեանալ բարուց
տէր աղայիննուն հետ դուրս
երնէ: Եթէ այս առաջինէն աւելի
վնասակար է՝ որո՞ւ հոգ, միթէ
պղտիկ բա՛ն է աղային ունե-
նալն ու փողոցի մէջ ետեւէ բա-
լեցնելը:

Մայրերը՝ անընդհատ իրենց
աղջկանը վրայ կը հսկեն, անոնց
սրտի եռանդը կարգիլուն, շա-
հասիրութեան զօշաքաղ սկզ-
բունքները իրեն յանցանք կը
օճպեն, աղջիկներնին խելացի կը
համարեն եթէ անոնց զգացմանց
մէջ ազնուականութիւն մը ու
մեծաննութիւն մը չտեսնեն, բը-
նաւ անբիծ բարոյականութեան
մը գաղափարը չեն տար անոնց,
հետը չեն խօսիր այն պարտուց
վրայ զոր օր մը կատարելու են,
այլ իրենց օր մը վայելիլիք աղա-
սութեան վրայ կը խօսին: ո՛չ թէ
տնական երջանկութեանը վրայ
կը խօսին անոնց հետ, այլ ընկե-
րութեան զուարճութեանց ու
ղարդարանաց վրայ, բոլորովին
արտաքինի համար կաշխատին,
երբէք սրտի ու հոգւոց համար:

Իրենց կրօնն որ զարդարուի
ու աղուոր երեւեայ, հայելոյ
առջեւ անոնց կոտրուելի կը
ուսցնեն և ասով այն ծանրու-
թիւնը որ աղջկունք ի բնէ ունին
աւելի կը շատցնեն: Միշտ ցա-
ծուն ապիտուութեան մէջ պահե-

լով, դանոնք չեն տանիր այն դա-
տերական ներկայութեանց ուր
կրնան հանճարայ ու բանաստեղ-
ծութեան համը առնուլ, այլ սի-
րով ու յօժարութեամբ այն դա-
տաները կը տանին որք անոնց
միտքը կարթնցնեն... Պարտա-
հանգէսի մէջ կը թողուն որ պա-
րէն օտարաց հետ՝ որոնք կրնան
առանց ամաչելու անպատկառ
խօսքեր մըմուտ տկանջնուն վար,
Խեղճերուն սորվեցնող չէ եղած
թէ ինչպէս կին մը կրնայ զինքն
յարգել տալ: Աղջկան մը առջե-
ցած ձայնով կը խօսին, երբեմն
ալ լսու կը կենան, անըդհատ սա
խօսքերը կը կրկնեն. աղջկան մը
համար վայելուչ չէ ամեն բան
իմանալ: Մտածող չկայ որ այս
խօսքը այս գաղտնիքը կրնայ ա-
նոր երեւակայութեանը մէջ խը-
ռովութիւն ձգել աւ իրեն հետա-
քըքրութիւն պատճառել:

Թէպէտեւ աղջկանց տրուած
կրթութիւնը բաւական յառաջա-
դիմութիւն գտաւ, բայց տակա-
ւին այն կրթութիւնը արտաքին
ու գէշ վարուած է: Ամեն աղէկ
բաներու ըմբէ կանցնի, բնաւ ա-
նոնց խորը չիրար, յիշողութիւ-
նը բառերով կը բեռնաւորէ, ու
միտքը իրաց տգիտութեան մէջ
կը թողու. կինը փայլեցնելու
սահմանուած է ու ոչ թէ անոր
ծանրութեամբ տիրելու:

Եթէ կանայք վերջը մեծ աշ-
խատութիւն կը բաշեն չգիտցած-
նին սովորելու, պատճառը՝ անոնց
առաջուց տրուած դատարարա-
կութեան հիմ չունենալն է, ժա-
մանակին ոչ պէտք ըլլալիքը և ոչ
ալ մտածել սովորեցուցած են,
մէկդիւն թողած անոնց ուս-
մանց բուն գլխաւոր առարկան
այսինքն մտախորհութիւնը՝ որ
միայն այն իրենց մտացը տարու-
թիւն ու օրոշմանցը ազդեցութիւն
կրնայ տալ: Մայրերուն զբաղ-
մունքը իրենց աղջկանց զուարճ-

ութեանց արուեստներ ուսուցա-
նելէ, խելքերնին մաքերնին դա-
նոնք երաժշտութեան, դժագ-
բութեան ու պարելու վարժեց-
նել է:

(Շարունակէ)

ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ

ՊԱՐԳԵԻԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ

Անցեալները Արեւելքի մէջ կար-
գացինք թէ Ուսումնական Խոր-
հուրդը, Ազգային ուսուցչական
մարմնին պատուակալ անդամա-
կից անուաներ է եօթը պատուա-
ւոր անձինք, որոնց մէջ կը գըտ-
նուին փափագեան և Քրիստոս-
տուր Էֆէնտիններն:

Փափագեան Էֆէնտին յիշո-
ղութեանը խօսք չունինք: Աւե-
տիք Պատրիարքի օրով բան մը
հարցու անմիջապէս ժամովը օ-
րովը պատասխանը կուտաւ. բայց
իբր գիտնական՝ եթէ մենք ըն-
դունինք, գիտութիւնը չընդու-
նիր:

Գալով Քրիստոստուր Էֆէնտի-
ն, նա արդէն բողոքներ է իրեն
եղած այս անուր պատուոյն դէմ:

Յետոյ Ուսումնական Խորհուր-
դը անգործ չը մնալու համար,
զրան դուրսը կեցող բարապանը
դանգակի հարուածով մը կը կան-
չէ որ անմիջապէս պատկառելի
ժողովոյն կը ներկայանայ:

— Գնա նայէ դահլիճը կամ վա-
րի բակը և կամ փողոցը որչափ
դասատու կամ դաստիարակ
գտնաս նէ ա՛ռ և ժողովոյն մեր
ներկայացուր:

Գլխուս վրայ ըսելով, բարա-
պանը դուրս ելաւ դահլիճը ոչ
ոք կար, բակն իջաւ, ունայն,
վարժապետներու սով կար բա-
րեբաղդաբար նոյն օրն, ուստի
ստիպուեցաւ փողոցն ելնել դա-
տարակ բնութիւն և ամեն դէմը

երնդին հարցնել:

— Էֆէնտին:

— Ինչ է ան ժամկոչ ախար:

— Հրամանքնիդ դասատու եք:

— Իմ անունս Ասատուր չէ Գը-
րիգոր է:

— Անուննիդ չեմ հարցնել վար-
ժապետ կը բնութեմ:

— Դպրատուն գնայ հոն կը
գտնաս:

Վերջապէս խեղճ բարապանը
երկու ժամ դասատու բնութիւն
յետոյ չը գտնալով ձեռնունայն
եւ դարցաւ:

— Ինչ ըրիր կանչեցիր դասա-
տաներն:

— Ձը գտայ Էֆէնտին, բիրաձա-
յին վրայ հի՛չ վարժապետ չի-
կայ:

— Ե՛ւ վարժապետէն շատ ինչ
կայ ա՛մա դուն չես գտեր, ինչ
որ է, քանի որ դասատուք չեն
ներկայանար վկայական ստանա-
լու, ժողովոյն կառավարկեմ որ
վկայականին իրենց ետեւէն
զրկենք:

— Առանց քննութեան վկայա-
կան կը արուի՞:

— Ինչու չըարուի, արդէն վը-
կայեալ մարդիկներ են:

— Այո, այո, Էֆէնտին իրա-
ւունք ունի, վկայեալ մարդոց
առանց քննութեան վկայական
կրնայ արուիլ:

Սորը վրայ ատենապետը 32
անձինք և երկու օրիորդաց ա-
ռաջնակարգ վկայագիր տուեր է
և 16 անձանց և մի օրիորդի ալ
երկրորդ կարգի, երրորդ կարգի
վկայագիր տրուել է նաեւ ութ
անձանց և մէկ օրիորդի ընդհա-
նուր գումար 36 արք: 4 օրիորդ:

Կանանց սեռը իրաւունք չունի
փողոցել այժմ այս անհաւասար
պարագաբանութեան: Եթէ պի-
տի առարկուի թէ, կանայք գի-
տական ճիւղին մէջ ետ մնացած
են, կը հարցնենք Ուսումնական
Խորհրդոյ պատկառելի անդա-

մոց, թէ ո՞ր վարժապետնին կար
կարել գիտէ. լաթ լուացող դա-
ստառ մը ունին, կաթ տուող
դաստիարակ մը կը ճանչնան:

Վերջէն ստուգեցինք որ արը-
ուած վկայագրերը էանաֆ թէս-
կէրէսի է եղեր. ատոր ըսելիք
չիկայ:

Մենք կարծէինք թէ էանաֆ
թէսկէրէսին, Թաղապետութեան
կողմէ կըտրուի միայն, Ուսում.
նախան Խորհուրդն ալ սկսեր է
կը շնորհաւորեմք զինքը:

ՀԱՐՑ—ՊԱՏՍԻԱՆԻ

—Ինչէն կը հասկցուի որ կնիկ
մը ալ երկանը հետ չը պիտի կըռ-
ուի:

—Երբ կը տեսնես որ գերեզ-
մանի մը մէջ երկանը մօտ թաղ-
ուած է:

—Ո՞ր աղջիկ պէտք է կարգուե-
լու ելնել:

—Այն որ կրցած է ասեղին
ծարով 400 սակի դիզել:

—Ո՞ր երիտասարդին կը վալէ
ամուսնանալ:

—Անոր միայն որ գրպանի ծա-
կը կարելու կարօտ է:

—Գինեմուլութիւնը երբ պիտի
վերնայ:

—Երբ որ աշխարհիս մէջէն
ցաւ, վիշտ, բարկութիւն, խըն-
դութիւն, զուարճութիւն, կո-
չունք, հարսանիք, կնունք և
մահ միանգամայն վերնան:

—Քանի աններելի յանձանք
կը գործէ մարդս իւր կենաց
մէջ:

—Երկու մին է ծնիլ և միւսը
ամուսնանալ:

—Ինչ է կանանց պաշտօնը
երկրիս վրայ:

—Եեղճ արու մահկանացուած
գոգըն գոյութիւնը ճանչցու-
նել:

Գ. Գ. Բ.

ԳԱՐԹ ՏԸ ՎԻՉԻԹ

Մաթ պատմողտա ալէա դարթօն
իւզէրինտէ վէ բէք է չվէն ֆի-
յաթլա՞հէր ճինս գարթ աը վի-
զիթլէր թապ օլունուր:

Նիւմունէ օլմագ իւզրէ աթիտէ

կէօսթէրէճէլմիզ պիր գաչ ա-
տէա գարթ աը վիզիթլէրտէն
հէր հալտէ միւշթէրիլէրմիզ
մէմուն օլմագլարընա շիւպհէ-
միզ եօգ տուր:

Անթուան նարտէնք վէ շիւ-
րէքէասը ժանպօն թիւճճար:
վէ Բալեարուխա գօմիթիօնճըսը,
Ըշըդ կէօրմէզ սօդաղընաա
Ն. 125

Ա. Բ. Առաւփախաւեան վէ
Գ. Դ. Ֆիլ եութտուեան տէլմէ
չաթմա փաստաբանք:
Էյրի-Գարու Թ. 3

Յըրըլտագճը Էօթէն վէ ճըր-
ճըրվէրթին սօն մօտա թուռ
նիւր շիրքէթի վէ շարօ ալ
կէօչ արապաաը:
Իշ բիշիբիբ սօդաղը Ն. 15

Թէօեաաիս Եանեալիաիս է-
լէկ թիւճճարը վէ չալը սիւ-
բիւրիլէօի աճէնթէսի:
Սուլու-Գուլէ
թիւթօ, բէրէլամ Ն. 18

Կայծուռիկ Զրախօսեան,
Երեւելի պուէա և քեր-
թող,
Ընդարձակ աղգաբանութիւն,
ի միջոյ թատերական մասին
Արեւելք լրագրոյ,
Գերեզմանաքիթ թիւ 15

ՀԱՄԱԵՐԵԼՈՒ Է

Աղջիկդ չափահաս է. երիտա-
սարդներ տունդ մանելու ելնե-
լու. խօսելու, խաղալու են, ու-
րիշները քեզ պիտի բարձրանն
ձայն հանելու չիգար. աղջկան
տէր եօ. համբերելու է:

Կուսաղան կնիկ մ'ունիս, վի-
ճակէդ չհասկընար, սա կուգէ՛նա
կուգէ չունիմբելու չիգար պատ-
ւօրդ սիրուն համբերելու է:

Պարտրկանդ դեմդ կեննէ՛ կը
պօռայ կը կանչուրուտէ ստակ
չունիս համբերելու է:

Շուկայ կերթաս գործ չկայ.
կաշխատիս վաստակ չկա՞ս ա տ
տասնկ չմնար ըսելով համբերե-
լու է:

Եկեղեցի կերթաս քարոզ մտիկ
ընելու կը նայիս պօռալ մը կայ
ամմա մէջը բան մը չկայ. կամ
վարդապետը քու լեզուդ չխօ-
սիր կամ դուն անոր լեզուէն չես
հասկնար, դուրս ելնել չըլար,
համբերելու է:

Լուր մը առնելու համար Արե-
ւելք մը կառնես. լեզուաբանա-
կանէն բան մը չես հասկնար,
ճանապարհօրդութիւն ի փոքր
Ասիայէն սիրտդ կը նեղանայ գի-
տականին կանցնիս շայս հաշուով
աշխարհիս վերջը շատ մօտ է են
ուրիշ բան մը չես տեսնէր. Առա-
ուած շատ քաշել չտայ, ըսելով
համբերելու է:

Գրպանդ ստակ մը չունիս նե-
ղանալու չըգար, քառսուն օր համ-
բերելու է:

Ե Ր Կ Ո Ւ Ա Կ Ն Յ Ի Ք

Ի ԹԱՏՐՈՆ

Արեւելքի 25 րդ թիկնաթուին
յօդուածները կարդալէն գլուխն
ուռեցած շէմշիյէճի Միլիքօն
ախպարը իւր ճանչտրներէն մէ-
կուն աղա, էկո աս գիշեր հետդ
թէռաթուօն էրթանք, վէ մեր ա-

չօքը թատախք անենք ուս դադէ-
թային մէջ կարգադրածնիս քիւնչիւ
բէք շուսուծիւ կուգորեն բսե-
լով՝ կեննեն Բերայի նոր թատ-
րոնը կերթան. և Յական դահե-
կան վճարելով՝ վերնայարկը տա-
նող սանդուղին ծայրը ձեռք
կառնուն. մէկ երկու յարկի սան-
դուղներէն երկուէն ետքը, ընկերը
երկար շունչ մը առնելով.

—Աղա՛, աս խույս տօլապի
պէս տէօնիւք նարտիվէններուն
պօչն ու ծայրը չիկա՛յ մի, նէֆէ-
սըս կը յընցաւ:

—Բանից իմոց վունկն գիր
տէր...

—Քեզի կուսիմ աղա, իմ տա-
վաս լըմնցաւ:

—Յիրէ որ շըջի ի խաւարի և
ի...

—Ախպար իշ կնիս:

—Իշ տանիմ, ծառայականս ալ
մտածականս արի ուր՝ էբէլիճէ
ճամբայ մի տեղանք, պարէ իրի-
վան ըսելիք Եկեսցես ըսելու խա-
րար տուվի:

—Իս վաղ անցայ տս թէռա-
թուռօն աղա, ճամբան կարճ ի-
քէն դառնանք տեղերնիս:

—Հիյնոցներէն ալ վաղ տի
գանք՝

—Իշ մուճիպով տահա նէր-
տիվէնին օրթան ինք, իշ՝ տե-
սանք ուր հիյնոցէն վաղտի գանք:

—Աղէկ ըմմա՛ ասոնք Ֆիրէնկ
են, վարանիս ետ չեն տար, բու-
սուլան կօչանէն կը յընց, հէմ
գիտես ա, վարան առած վախ-
տը պիլէ՛ թէչքքիւր կանիմ մը
չըսաւ տը՝ քընթին տակէն բան
մի լըրցուց նանկէթ սուրաթիլի
պիշիմ մը ըսաւ:

—Չաննըս իս պաթա խուլէսինի
պէս պօչը երկան նէրտիվէն մի է:

—Էֆէնտըմ, խալաթա խուլէ-
սինն նարտիվէնները կէնիշ ին,
առապա կուքալէ, հաթտա ան-
ցած տարի Տաւթէ էմմիին հետ
գացիք նը, կէնիշ կէնիշ նստանք

կուկուլուկ պիլէ խըմեցինք.
անճախ հէր իշտար ուր աս ներ-
տիվէնները տէվէ պաղըրտան եօ-
խուչի կու նուճանի իսէ տէ, նէ
իսէ ապիւր մի կերանք, պարի
թէքմիլ անինք:

Վերջապէս, տքայով հնհնալով
վերնայարկը կեննեն և կը նստին:

—Աղա՛, աս վո՛ւր եկանք, աս
իշտար մասրաֆ է որ արեր են,
դաննըս իրեք սուստուկ կազ կու
խարճըլի ֆէօս ըմմէն գիշեր:

—Ատ խուսուսը չիյտէմ ըմմա՛
սա պուզտիկ օտաներուն քովի
տնկած եայտըղու ախշիներուն
շաֆիւր վախճամ աշկիս խալը
առանէ:

—Կուհայիս մի էֆէնտըմ, կու
հայիս մի, իքինճի խաթի սա
պօչի օտան եալապուխ ախշին մը
նստեր է:

—Հիւրըրիւմիւնք է:

—Հա՛յ դապալը մեղք իրեն,
պէս պէլլի աշկը չի տեսնար ուր
էրկան պէօլու կէօղլիւք է դը-
րեր:

—Աղա, դաննըս անոր տօլպին
կապին:

—Վա՛յ, ֆէօս խաբտանուծին
ընելու եկեր է ուր տուպին կու
ըրնին:

—Պէս պէլլի աշկինը բասլա-
խուլթինը կազ լամպասիներուն
զիյաէն դարարտիտէ չընելու հա-
մար ատ տուպինը թախսիս ին
ըրեր:

—Ըմպէօ է:

—Աղա, աստի թարաֆէն ալ
սա քէչի ոսխայը մարդըն ալ
տուլդին մը հա հանեց՝ վէ ախ-
շինին թարաֆը երկնցուց:

—Պէս պէլլի ան ալ աշկի մա-
րազ ունենալու է ուր՝

—Էֆէնտըմ, աս մօտ տեղը
ատ տուպինը թախսիս ընելուն
մէջ հիշ մանա մը չիկայ, ասիկայ
բէք ճիպ տարտակ բան մի է որ
թախսիս են ըրեր:

—Նէ իսէ՛ կեցիր հայինք, չալ-

դուն տուգէնը կուտայ իււք, հի-
մայէկս տի պաշլայէն:

—Հէլպէթտէ հայճա տի խօ-
րաթին աղա ուր հասկընանք:

—Պէլի զէօրէ Որեւելքին մէջ
թաֆսիլաթը հայճա կարգացինք
մին պահաթ հայճա է:

—Է սա շաբխալը ֆիրէնկները
ինչո՛ւ ֆէօս եկեր են, հայճաէն
մուխուֆ ին մի եա:

—Իշ գիննանք ֆիրէնկ ըլլալ-
նին աղա, հիմակու գանցային մէյն
ալ թախըմի Հայերուն գուլսին
ֆիրէնկ շաբխասի դեննին է,
պէլքի ասոնք ալ Հայ-Ֆիրէնկ ին:

Այս միջոցին նուագարանը
սկսել տալու համար կը ծափա-
հարեն և ոտքերնին գետին կը
զարնեն:

—Ի նեղուծեան իմում ես առ-
տէր կարգացի, աղա իշ կըլինք
ուր, աս ծառը զարնելին իշ
տըլլի, վախճամ թէռաթուռօն
վար տառնին, իշ տեսն ուր:

—Չիտեմ, ըմմա՛ հէլպէթթէ
բան մի տըլլի, քընչիք քընչիք
կու սովրինք, իշթէ չալդուն
պաշլայեց, նուագարանը սկսե-
լէ ետքը՝ թատերաբեմի վարա-
գայրը կը բացուի:

(Ետունակելի)

ԿԱՅԾԱԿ

ՍԱԽԹԷ ԱՎՕԳԱԹԼԱՐ

(Կէչէն նիւսիտէն)

Գաթադօֆթի էֆէնտի րէֆի-
քինի պիր ոանիյէ պիլէ կէօղլուն-
տէն այրըմայըպ նիհայէթ եազ
թիւճճարընըն մաղազասընտան
չըգտըղընը կէօրէրէք միւսթէրիհ
օլաու:

—Նէ՞ եաբտըն:
—Եիւրիւ օտաեա կիտէլիմ:
—Բարալարը թէքմիլ ալտըն:
—Ալտըմ ճանըմ եանըմտտ
տըր:

Վէլհասըլ պուռնլար աճէլէ օ-

տալարընա կէտիքըրինտէ, գա-
բունուն էօնիւնտէ պիր շրմէնի
գաւորնր պէքլէմէտէ իտի. ալօ-
գաթ Գաթագօթի զատընը
կէօրիւր կէօրմէզ արգատաշընա
տէօնիւպ տէտի:

—Իլամըն հարճը վէրիւտի, ի-
լամ ալընտը:

—Էօնիւմիւղտէքի բէրշէմպէ
կիւնիւ վէրէճէք:

—Էօյլէ շէյ օլմա՛գ... ասհապը
մէսալիհին իշի թագկէսինտէ
կէօրիւմէլի:

—Էֆէնտի, պէնիմ իշիմ նէ՞ օլ-
տու, պու իքի սէնէ տիր արթըն
մեռայ նէ՞...

—Իշթէ շիմտի օնուն լագըր-
աըսընը իտիօթուում, տիւն ալը-
նտաղըտը իլամ...

—Աստուծմէ կըտնաք պիլէքիմ
իքի սէնէ տիր քի, իլամ չըգա-
ճագ, չաթըն չաթըն բարալարըն
իւթիւնէ օթուրուեօր կէսու-
րում օլաճագ:

—Չաթըն գուսուրունու տա
իւթէյէճէյիլ:

—Էս ի՛նչ կրսեմ ան ինչ կը
հաւընայ, պէն արթընգ էօյլէ
մօլտօլինա եութմամ պէնիմ իշի-
մի կէօրմէլի:

—Ճանըմ թէլաշ էթմէ, հէմ
տէ էօյլէ պաղըրմա իշիտէն տէ
պիր շէյ զանն իտէր, շիմտի էվ-
րագլար թէքմիլ պիթմիշ իլամը
եաղըրընօր ուշագ սանա պէշ լի-
րա իշիւն սէօյլէմիշ իտի նէ՞ եաբ-
տըն օնու կէթիւրտին:

—Կէթիւրտիմ ամա, քիմէ վէ-
րիլէճէքսէ պէն էլիմ իլէ քէն-
տիսինէ վէրէճէյիմ, արթընգ պա-
շագ քէմիլէ տաեռնտը:

—Օգի պանա էմիյիթ էթմէ-
եօրսուն իշին իշիւն պաշգա պիր
վէքիլ պուլ:

—Հապա ալիւնըլար իլէ վէր-
տիկիմ բարալար...

—Ալտըմըսա նէմէտիմ ա, էօ-
թէյէ պէրիյէ վէրիլտի մաւրաֆ
օլտու:

—Օղաբեր տուտու, էֆէնտիյի
հիտտէթլէնտիրմէ, շիմտի իշ թա-
մամ գըվամընա կէլտի պէշ լիւրա
տահա վէր տէ պիթսին:

—Գա նաւը խըվամ, ասիլը
պիլէ առաւ, ծանա հասած տե-
ղը պիտի ըսեմ քի Աստուած
տիւշմանա ալօգաթի տուռ չը
ցրէ:

—Շիմտի չօգ լագըրաը իւթէ-
մէզ, պէշ լիւրայը պըրաղըրոն
բէրշէմպէ կիւնիւ պու վագըթ-
լար կէլիպ իլամը ալըրսըն:

Պու արա եաղ թիւճճարը միւ-
սիւ Տիմիթրաքի օտառան իշէրի
կիրտի:

—Աֆէտէրսի բիրիէ ալօգաթօ,
պիլգ սնուծաու պու քէ արծու-
թալ հաբածագ իտիմիս:

—Պէն տէ շիմտի ուշաղը կէօն-
տէրէճէքալմ սօրմագ իշիւն, է-
ֆէնտիմ մէշղուլիյէթ չօգ, զիհին
շաշըյօր. պու կիւն թամ ՅԷ
մուհարէմէ վէրէճէյիմ:

—Աճագ քտնի՞ տուներ պիտի
բլքրի կէնէ:

—Գաւորն սէն նէյէ տուրու-
եօրսուն, իշտէ սանա սէօյլէտիք:

—Գա ճանըմ նէրէյէ վէրիլէ-
ճէքսէ կէօսթէր վէրէյիմ արթընգ
քիմսէյէ էմիյիթ էթմէյէճէյիմ:

—Էօյլէ իսէ պաշգա պիր վէ-
քիլ պուլ... էյ միւսիւ շիմտի ի-
շիմիղէ պագալըմ պօնօ սահիպի-
նին իսմի նէ՞ տիր:

—Ծուլմ օղկըզ պաղնեմ սա
գործըս տես, ինծի ալ մեղք է:

—Էրմէնիճէ աղնամամ, հէմի-
շիմիղ վար շիմտի վագալըմ եօգ...
նէ՞ տիր իսմի տէտինիլ էֆէն-
տիմ:

—Բանտէլի Ղուրղուլիտի, Գուր-
չումու խանտա:

—Բանտէլի կիւրիւթիւլի...

—Եօգ կիւրիւթիւլ, Ղուրղու-
լիտի:

—Հա, Բանտէլի Ղուրղուլիտի
Գուրչունլու խան պու գատաթը
էլվէրի, եաղըն պու տաւար

թահթ էլ հըֆզ գաբուլա կէ-
թիւրտիրմ վէ էվէլ Ալլահ իլք
մուհաքէմէտէ իլամ իտէրիմ:

—Սագըն ինանմաեաղն սին-
եօր, պանա տա էօյլէ տէտի տէ,
իքի սէնէ տիր քիւլ օլտոււմ:

—Արթընգ հատաը իթիտալը
թէճալուղ էտէյօրսուն չըգ տի-
շարը:

—Տիշարը մը չըգալըմ էօյլէ
տիտալը ճէվիզի պիլմէմ. մին
պահաթ պէնիմ իշիմի կէօրմէլի:

—Քիրիէ ալօգաթօ, պէնիմ ի-
սի ուղուն սուրէճէք սա սիմաի-
տէն սօվլէ:

—Էֆէնտիմ սէն կիթ ըահա-
թընա պագ հիշ ֆէսֆէսէ իթմէ-
ղաթը պու գաւորնըն տա իշի
պիթմիշ տիր պօշունա բաթըրտը
էտէր:

—Եալրում տիյնէտէ նախլէմ.
իքի սէնէ էվվէլ դօճամ էօլտիւ
իքի չօճուղումլա տուլ գալալմ,
ըահմէթլի օլտուգճա վարիյէթ
պրագաը նաւը գաբուտա պիր
էվիմիլ վար ամա պիր տիրէյի
կէօուրումուն տըր:

—Պիր տիրէք գուսուր վարի-
միս:

—Աշկըզ խաղայ մարդ, պիր
տիրէյի գօճամըն անտարնըն տըր:

—Ա՛... սիմաի աղնատի:

—Իւսկիւտարտա պիր արսա-
մըզ վար իտի. տիւշիւնտիւմ քի
նաւը գաբուտաքի էվի սաթա-
եքմ տա առանն իւղէրինէ պիր
էվ եալընլըմ:

—Պաւլօ:

—Կէսուրում օլաճագ մին պա-
հաթ նէ պիր տիրէյինի սաթար
նէ էվտէն չըգար դա էրիւլ խը-
լըճին տուան մնացի:

—Մէսին խօրիս աղնամամիսիմ:

—Սանքիմ իքի գըլըճըն արա-
սընտա գալալմ:

—Ալա գագօմիլա, քէմիս:

—Վուլ մարդ տուն ալ լաթըր-
տըն տապէն կը հասկընաս, իշթէ
պէօլէ, պիրի ալտը պէնի պու

էֆէնտիյէ կէթիրաթի, օն պէշ ալ-թըն խարճ տէտիլէր ալարլար, չունա տէտիլէր ալարլար պունա տէտիլէր ալարլար, իբի սէնէ տիր կիւնահընը չէքէթիմ, մանկալ մաշտաւ վարընճայա գառար սաթարմ պունլարըն ալունճունա ալունլարում:

(Մապասի)

ԼԱՓԻԻԻՆԹՈՍ

—Այս չարթու Մասիս կարգացիր:

—Այո, և մինչեւ հիմայ դեռ չը կրցի մէջէն ելնել:

—Ինչ միթէ բալորովին մէջը մտար:

Ոչ, միայն թէ՛ կարգացի, կարգացի ինչ ըսել ուզելը չը կըրցի հասկնալ. մէյմը կըսէ թէ Տ. Յարութիւն Պատրիարքի հրաժարականը ոչ ուրախութիւն կը պատճառէ ազգին ոչ ալ ցաւ յետոյ կը յաւելու. ստորդ է որ ՇԱՏ դժգոհութիւն պատճառեց, վերջը կեղծէ «Յարութիւն Պատրիարք շատ ծանր ժամանակ անցաւ Աղդային դործոց գիւղին կըսէ. Կաթողիկոսական խնդիրը նոր կերպարանով կը ներկայանար և եկեղեցւոյ մէջ հերձուածի վրասանք կար, Երուսաղեմայ պարտքը օր քստ օրէ կը բարդուէր. Կարկուր ոյժ և զօրութիւն գտած յաղթանակելու գրայ էր, Առանձնաշնորհմանց խնդիրն առկալ էր. վաղըֆներու կենսական գործն ապաւնալից էր, Պատրիարքական աթոռն երկար տոտեն թափուր մնացած լինելով, աղդային գործերն լքեալ էին: Անիշխանութիւն ամեն ուրեք կը տիրէր:

Գրեթէ երկու տարի Պատրիարք և վարչութիւն չարաչար աշխատելով խիստ շատ գործեր գոհացուցիչ կերպով կարգադրե-

ցին. ի բաց առեալ Երուսաղեմա պարտուց խնդիրն, միւս ամեն խնդիրները գոհացուցիչ վիճակի մէջ գրին. Երուսաղեմայ պարտուց խնդրոյն համար ալ ու է ջանք չի խնայեցին և ըն:

Հիմայ Ամենապատիւ Սրբազան Պատրիարքը դժգոհութիւն պատճառեց ըսելովն՝ մի հաւատանք, թէ վարած գործոցը բարեյաջողութեան:

—Ասոր դիւրին միջոցը կայ, վիճակ ցքէ որուն սր ելնէ, ճիշդն այն է:

—Յետոյ տնտեսի փոխելով կոկսի Պրուսայի Առաջնորդ Գերապատիւ Բարթողիմէոս Սրբազանը անպատուել—մեղքը պատմողին վիզը—ըսելով, Բարթողիմէոս Սրբազան շերտ մի սերմ կը ծախէ եղեր զայնս նախապէս օրհնելով և խաչակնքելով հունտերուն վրայ: Տէր Աստուած, ատելութիւնը ո՛ր քան կատորնացնէ եղեր մարդո:

—Պատճառը կայ բարեկամ. Արեւելքի վարչութիւնը Պատրիարքական աթոռոյ հետամուտներէն Պաղի առնելով տիբլօմա կուտայ 15 օրէ ի վեր. Բարթողիմէոս Սրբազան Յառաջդիմական ժողովոյ չէ ներկայացած տիբլօմ առնելու, անոր համար է որ Արեւելքի ձեռնասունը տնուանարկել սկսաւ, զի Արեւելք ժամանակէ մը ի վեր է, անհանճար գործերու մէջ միշտ Արփիարի բերնով կը խօսի:

—Չըսե՞ս Հրազդանի բերնով ալ կուտէ:

—Հոգւոյ հաճը ըսել կուղես:

—Հոգւոյ և մարմնոյ միանգամայն անօթի կենայու չեն ետ. ուտելն ամօթ չէ, սակայն ուղելուն ալ մէկ ճանքան կայ, անուանարկելն ամօթ է. գիտէ:

ԻԼԱՆ

Ղազէթամըղըն 7—10—12—14 վէ 15 նօմէրօլարը թիւքէնմիշ օլտուղունտան, հէր բիմօնէ քի վար իօնէ պէհէր աաթիինի 60 բարա պէտէլ իլէ սաթըն ալըրը:

ԳԼԹՐԻԶՄ

—Կոմիկ աղա, իշիթտիմ քի նիշանյանմըչըն, կէրչէք մի:

—Էվէթ էօյլէ պիր շէյ եարաբդ, պագալըմ արթըդ:

—Էյ պարէ տիւրիւն նէ վագըթ:

—Ալլահ իսթէրսէ առջի պըսակտա:

—Կընքահայրըն վա՛ր մր:

—Կնքահայրըմ չօդ վար եա, իշինտէն իւշ թանէտի բէք խաթըրը տըր պիլմէմ քի հանկըսընը եարալըմ:

—Գիմէ՛ր տիրէր:

—Պագալ, գաօապ, էվ սահիպիմ:

..

—Շու Արեւելքտէ Նորալէպ տէնէրէք պիր թաղըմ ուետոր ույմաղ մասալար եազրյօրլարաա աճապա եազանլար տէֆա իւղէրինտէն պիր կէօղ կէղաիրիպ օգուժաղլա՛ր մր:

—Նէ գատար ագըլսըղսըն, էկէր օգուսալար եազմաղա վագըթ գալը՛ր մր:

..

—Ալիկ աղա, պանա գալըրսա պու սէնէ ոլիդ աղ էրքէն տալընմալըյըդ:

—Նէ շէյէ երբէն տալրանալըմ:

—Քէօյէ կիթմէյէ, Աննիկին եիւրէք չարընթըսը եինէ պաշլաալը:

—Պու լագըրալը պու սէնէ գարա դէրէ պէնիմ տէ եիւրէյիմ չարըմայա պաշլաալը:

ՔԻՒԶԻԻՔԵԱՆ ՊԻՐԱՏԵՐԼԵՐ

ՏԵՊՊՕ

26-ՍԹԱՍՊՈԼՏԱ ԵՒՆԻ ՃԱՄԻԷՏԷ 26

Սրէչար տիւքեանլարը

ՍԹԱՆՊՈԼ Քէօրիւ քարշընտա 77—

ՊԷՅՈՂԼԻՒՆՏԱ Տօղրու եօլտա 167—

Մէզքիւր էճգախանէ վէ սրէչար տիւքեանլարընտա մի թէւատախտ վէ էնվաի թէրքիւլաթը քիմեէվիյէ վէ էճգա վէ մուալէւաթ վէ ալաթը ճէրքաչիյէ , վէ ալէա ճիւնս լաթիթից իլէ չէլէքաէն մաամուլ ալաթ ու էտէվաթ , վէ Լիսթէր ուսուլինտէ պաղար , վէ Ֆրանսիզ վէ Ինկիլիզ էճգալարը , սօլֆաթսնն էն ալա ճիւնս , եէրի վէ էճնէպի մատէն սուլարը , ֆօթօկրաֆիչար իշիւն թէրքիւլաթը քիմեէվիյէ , Պօրաօ շարապարը , գօնեազար , էնվաի իշկիլէր , դօզուլը սապուռնար , նէֆիս բուսրա , օտը Գօլօնեք , սաչ սուլարը , տիւզիլիւնլիքէր , վէ սրէչարլար իլէ քիմեախանէլէրէ մախսուս ճամգապար վէ ալաթ ու էտէվաթ մէվճուս օլուս , թօբտան վէ բէրքէնտէ ֆիրուլթ օլունըր :

Քէզալիք մէզքիւր տիւքեանլարտա մուալէնէյի թըպիլիյէ տախի իճրա օլունըպ , պուռնա մախսուս օտաարը վար տըր ,

Պէօղու էճգախանէսի կէճէլէրի աչըդ տըր :

2էյլ.—Պիլճիւլիէ էճգա վէ էվթաա .

միզըն էն ալէա ճիւնսէն օլուռընը վէ բէք էնվէն ֆիյաթլա սաթըլարդընը Տօգթօր էֆէնտիլէրէ վէ բաղպէթլու էնալիլիէ իլան ու պէյան իտէրիզ :

ՇԱՐԱՊ ՏԷՐՍՈՒ

Սէհէթը պէտէնիլէէ գօւլթ վէրմէք իշիւն , իյի շարապըն թէսիւրի թէքմիլ էվթօրա թաաթիք էթմիլէր տիր . ֆազաթ պիր թազըմ գայնանմը վէ եարմա շարապարըն տալսի մազարաթը տէրքեար օլուռընտան էյի վէ գայնանմաթը , հէր նէվ Գարթալ վէ Պուրիսնեք շարապարըն տմաք իսթէյէն Գալաթա կէօմիլիլի գարշընտա կէօչէ օղլու իտնիստ 2 նօմէրօլու շարապ տէրօսուռնա թէլլիլ էթմէլէրինի թապսիլէ էտէրիզ :

Ֆիյաթլար դայէթ էնվէն տիր , իշուլ մահալտէ էն ալէա ճիւնս լարտան կէրէք իլէ վէ կէրէք սանտը , գօնեաք տախի սաթըլըր :

ՎԱՅՐԿԵՆԱԿԱՆ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԱՅՅԵՏՈՄՍԻ

Լաւագոյն քառթօնի վրայ ամէն լեզուաւ կը պատրաստուի իգին 100 հատը 10 դհէկն . պէտք ունեցողները պէտք է դիմեն Գ. Պաղտատլէան

տպարան Յակօրեան խան Թիւ 13 Կ. Պոլիս :

ԷԹՄԷՔՃԻ ԽԱԹՈՒՆ

Մէզքիւր բօմանին Կինճիտէն Աին . ճի ճիւտ . նէ գառար թապ ու նէչր օլունուլ ֆիրուլթ իտիվէքտէ օլուռընտան , շայանը միլթալէա օլան իշուլ հիքեալէյի օքոյանլարըմըպ թապիլիյէ իտէր , վէ տիկէր ճիւտէրի տախի տէրտէսթը թապ ու նէչր օլուռընը պէյան էյիլէրիզ :

Պուռնան պէօյէ ապօնէ եաղանլար իշիւն պէհէր ճիւտի 10 դրուչ հիքեալէ թէքմիլ օլաուքտան սօղրա պիր ճիւտի 15 դրուչ սաթըլըր : Ապօնէ եաղմաք իսթէյէն Պէյօղու սօղրուռուտա թապօլմտէ 65 նօմէրօ Մէճմուալը Ալապար մաթպաղնա միւրաճաաթ էյլէմէլէրի իլան օլընրը :

20ՃՈՒԿԼԱՐ ԻԶԻԿՆ

ՏԱԴԻԳԷՍԻՆՏԷ ԶԷՔԻԼԻՐ ՀԷՐ ՆԷՎԻ

ՖՈԹՕԿՐԱՖ ԲԷՍՄԼԷՐԻ

6 Բէսիմ մինեօն 20 դրուչ :

12 Բէսիմ մինեօն 30 դրուչ :

Բ. ԳԱՐԱԳԱՇԵԱՆ

677 Ն. Գալէ Գարու սընտա Ն. 677

Մէզքիւր ֆաթսիւրաֆիսանտէ ֆօթօկրաֆ ալաթ ու էտէվաթը տախի ֆիրուլթ օլունըպ , ուսուլի մէճա . նէն թաքիֆ իտիլի :

ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ

ԱՆՏՕՆ ՍԱՐԱՆՆ

ԽՄԲԱԴԻՐ Յ. ՀԱՃԵՂՆ

ԲՈԼ ՖՈՅԱՃԵԱՆ

ԵՒԻՔՍԷՔ ԳԱԼՏԸՐԸՄՏԱ 80 ՆՈՒՄԵՐՕՏԱ

ԿԷՕԶԷ ՎԷ ՃԷՐՐԱՀԼԸՂԱ ՄԻԻԹԷԱԼԻԳ

ԱԼԷԱԹ ԹԻԻՃՃԱՐԸ

Մէզքիւր մաղաղատա կէօչէ վէ ճէրրահլըղա միլթէալիզ էնվայի ալէաթ ու էտէվաթ մէվճուս տըր :

Էյճիւլիէ , եուսուչադ . վէ սէրթ լտաթիլգտէն (գաուչուստան) մաամուլ մէվաատը միլթէլիլիէ , գասըդ պաղարը , էնվաի շիրինկալար , էլէքթրիլ մաքինալարը , միզան իւլ հափա (պարօմէթր) , միզան իւլ հարարէ (թէրմօմէթր) վէ էյի ճիւնս կէօպիլէրէ պուլընմադտա տըր :

Մ. Բօլ Ֆօյաճեան հէր նէվ սըբարըլաթ վէ թամիրաթը էնվէն ֆիյաթ իլէ իճրա վէ տէրէօչտէ իտէր :